

IV.

Юношеството на Херкулеса.

(грѣцки приказки).

Щомъ понарасналъ Херкулесъ, баща му царъ Амфитрионъ го заправоилъ въ кипарийскитѣ планини да пасе царскитѣ безчислени стада. Въ онѣзи стари врѣмена да бждешъ овчаръ не се считало за срамна работа.

А въ ония планински лѣсове живѣлъ единъ страшенъ лѣвъ, който нападалъ на стадата и правѣлъ голѣми пакости.

Еднажъ Херкулесъ билъ самъ съ едно отъ стадата, когато забѣлѣзалъ близо до себе си лютия звѣръ. Съ единъ скокъ лѣвътъ се хвърлилъ върху Херкулеса. Ехъ, че се подлюти юнашко сърдце на буйния царъ-овчаръ! Ехъ, че рипна юнашка снага и съ лѣвски скокъ Херкулесъ здраво сграбчи съ двѣ рѣцѣ челюститѣ на изплашения звѣръ и за единъ мигъ търкулна лѣва върху земята и го разкъса на двѣ половини....

Бързо послѣ той одра кожата на звѣра, наметна я върху гърба си и така, до гдѣто стоя овчаръ, винаги ходѣше съ този страшенъ кожухъ, отъ когото се плашеха всички горски звѣрове....